

»Nu kommer du med Nøglen, si'er jeg; ellers gaar jeg lige med det samme ind til Mette og fortæller hende, hvad Slags Menneske du er.«

»Ja ja. Tvinge dig til at snakke med mig kan A jo it. Nu skal A hente Nøglen.«

Hun gik ind i Bryggerset og derfra videre gennem Køkkenet ind i Stuen. Han hørte hende ogsaa aabne Døren til det lille Kammer bagved, der brugtes til Skabsstue; men derpaa blev alt stille. I flere Minutter stod han der i Mørket og ventede uden at der hørtes en Lyd derinde fra.

Det var ved at blive uhyggeligt. Han mindedes hendes dystre Tone og den Trusel, hun havde ud-slynget. »Hvad kan et Kvindemenneske af hendes Slags ikke finde paa!« sagde han til sig selv og begyndte igen at svede koldt.

I sin Angst tænkte han først paa at gaa tilbage til Aftægtsstuen og der afvente Jørgen Stauns Hjem-komst; men da han kom til at huske paa, at man kunde komme i Fortræd og blive straffet, dersom man i et Tilfælde som dette ikke gjorde Anskrig, tvang han Modet op i sig, gik gennem Bryggerset og standsede i Døren til Køkkenet.

»Oleane ... hvor bliver du af?« kaldte han og blev bange for sin egen Stemme, da han ikke fik noget Svar. Et Par grønne Katteøjne gnistrede i Mørket